

Mérlegen a *Hitel*

Nem szokványos, hogy egy folyóirat egész számát egy másik, működő periodikának szenteli. Még akkor sem, ha az a másik harmincadik évfordulóját ünnepelte nemrég, ami igencsak szép kornak számít a magyar irodalom történetében. Van tehát helye az indoklásnak.

Röviden: a *Hitel* megjelenését a rendszerváltás egyik fontos mérföldkövének tartjuk. Szellemi programját vállaljuk. A benne – és ezzel egy időben róla – zajló korabeli vitákat jellemzőnek találjuk.

Hogy a *Hitel* a szerzők mily széles körét szólította meg, az jól látszik az Intézetünk által most kiadott, egyik szerkesztőnk és főmunkatársunk által gondozott, az első négy év írásait összegyűjtő repertórium végiglapozásából is. Hogy a kezdeti egység miként hasadt, majd tört meg, szintén jellemző rendszerváltásunk lefolyására. Voltaképpen akkor érzük el a legnagyobb sikert, ha olvasóink folyóiratunk e számával együtt, az interneten is fellelhető repertóriumot és vele a lap korabeli, teljes egészében olvasható írásait is megtekintik. Rácsodálkoznak, egyetértően bólogatnak vagy éppen kicsit boszszankodnak a négy rendszerváltó év e lenyomatain.

A *Hitel* nem kis felelősséget vett magára. A Kádár-korszakban – és legyünk őszinték: sokszor az azt követő évtizedek során is – margóra szorított nemzeti érdekek képviselőt, a valós nemzeti értékek tudatosítását vállalta fel. Nem volt persze más választása. Csoóri Sándor keserűen fogalmazta a költői kérdést még jóval az indulás előtt: „Elválhatja-e ez a korszak az elkövetkező korszakok magyarsága előtt, hogy leengedett vállakkal, le-lebágyadó szemhéjjal nézte végig érzelmi és erkölcsi kiüresedésünk folyamatát?”

A *Hitel* ma is működik. Feladata ma sem kicsi: egy értékvesztett és másképpen lehangoló korban kell valódi értékeket őriznie, a magyar irodalom legnemesebb hagyományait ápolnia, nemzettudatunk valós állapotát felmérnie.

E munkában (is) még sok évtizedig éltesse őket az Isten!

Budapest, 2018. december 7.

L. Bal

Nagy Mihály Zoltán